

Muutused

Alur Öunpuu,
pastori kt

Armsad sõbrad, elame ajal kus üha enam märkame, et meie ümber toimuvad sündmused mõjutavad meie elusid ja plaane. Ilmeka näitena võime tuua tuhapilve loo, mille tagajärjel pidid inimesed suuresti oma plaane muutma. Muutuste tegemine ei pruugi olla alati kerge, kuid aeg-ajalt tuleb seda ikka ja jälle teha, sest olukorrad nõuavad seda. Arvan, et me ei pea

kartma muutusi, vaid nägema ka muutustes uusi võimalusi ja väljakutseid oma elus.

Usun, et paljudele teile esitatakse uusi väljakutseid ja te peate paljuski oma seniseid plane muutma. Tahan teid julgustada astuma neid samme koos Jumalaga.

Ka meie koguduses on toimunud samm sammult edasi minekut ja mõningaid muutusi. Tahan siinkohal tänada igat koguduse liiget, kes olete toetamas ja kaasa löömas koguduse elus. Usun, et üheskoos suudame teha väga palju. Täiskogu koosolekul, mis toimus märtsi lõpus vaatasime tagasi, mis teatud ja ettepoole, mis tegemised

ees seisavad. Kinnitasime pastori Alur Öunpuu ja juhatuse liikmed: juhatuse esimees Tõnu Usin, pastor Vello Usin, Kalmer Koppel, Aivar Arge, Ain Vares ja revidendid: Külli Liiv, Tiiu Kaju, Veljo Puujalg. Koguduse sekretäärina jätkab Helle Piisk ja raamatupidajana Kristel Sooäär. Kõik nimetatud isikud kinnitati kolmeks aastaks. Soovin kõigile jõudu ja tarkust ning tegusaid aastaid.

Armas kogudus soovin, et Kristuse armastus meie eludes oleks jätkuvalt selleks aluseks, millest lähtuvad meie otsused, meie käitumine, ehk kogu meie elu!

Tervitades, Alur

LEHES

Tervitus!

Alur Öunpuu lk1

On aeg eemaldada kate

Lisa Bevere lk2

Julgustus –

Lawrence J. Crabb, jr. ja

Dan B. Allender lk3

Märtrite Hää! lk5

Minnes täiuslikkusesse...

MaheshjaBonnieChavda.lk5

Üleskirjutusi

Mosambiigi päevilt

Tiina Usin lk6

Lastele

..... lk8

International Rev. Randy and Lori Eplin

PIIBLIKOO
07.05 – 08.05

LASTEKESKUS

Sinu toetus on väga oodatud, annetada saad: MTÜ Kaks Kala a/a 221044984819

meie telefonid:

Kai 5373-6152

Kati 509 7878

On aeg eemaldada kate

Lisa Bevere

On aeg eemaldada kate. Katteid kasutatakse selleks, et midagi varjata, maskeerida või peita. Neid võib kasutada selleks, et peita end teiste pilkude eest. Peale seda kui Mooses oli veetnud 40 päeva mäel koos Jumalaga, kasutas ta näokatet, et katta oma palet, mis hiilgas ikka veel eredalt Jumala aust.

Ja iga kord, kui Mooses läks Issanda palge ette temaga rääkima, pani ta katte ära kuni väljatulekuni; ja olles välja tulnud, rääkis ta Iisraeli lastele, mida oli kästüd. Siis Iisraeli lapsed vatasid Moosesse palet, sest Moosesse palge nahk hiilgas. Aga Mooses pani jälle katte oma näo ette, kuni ta läks sisse, et temaga rääkida.

2Mooses 34:34-35

Moosesse pale hiilgas, sest ta oli kõnelenud Issandaga. Iisraeli lapsed said aru, et see hiilgus oli Jumala ligiolus olemise tulemus. Sel ajal kui Mooses Jumala sõnu edasi andis, lasi ta neil näha seda valgust mis tema näost paistis, seejärel kattis ta oma palge. Ta kattis Jumala hiilgust seni, kuni kohtus jälle Jumalaga. Tema ligiolus võttis Mooses katte ära ja rääkis Jumalaga palgest-palgesse, nagu inimene vestleks oma sõbraga. Moosesse pale oli kaetud inimeste eest, kuid lahti Jumala ees.

Enne Jeesuse ohverdamist, oli igaüks meist eraldatud Jumala ligiolust ühe katte tõttu. Kõige pühaim paik oli eraldatud pühast paigast paksu eesriidiga ning peidetud kogu inimkonna eest, väljaarvatud ülempreestri eest. Sinna võis siseneda vaid ülempreester ja ainult siis kui ta võttis kaasa lepituseks vere. Jeesuse surmaga see kate rebiti katki.

Ja ennäe, templi vahevaip kärises ülalt alla kaheks ja maa värises ja kaljud murdusid.

Matteuse 27:51

Katte eemaldamine

Ainult Kristuses võib see kate, mis varjab meie südant, saada ära kistud. Seadus (käsk) ei saa seda katet eemaldada, sest seadus ise ongi meie südamed katnud.

Moosesse lugemine on seaduse lugemine. Iisraeli lapsed tahtsid näha, kuid nad kartsid vaadata. Nad tahtsid kuulda, kuid kartsid kuulata. Nad tulid Moosesse juurde ja ütlesid talle: „Sina räägi Jumalaga meie asemel. Me ei taha temaga rääkida. Ole sina meie vahemees, meie vahendaja. Ütle meile, mida ta käsib meil teha ja me teeme seda.“

Ja kogu rahvas kuulis ja nägi müristamist, tuleleeki, sarvehäält ja mäe suitsemist. Kui rahvas seda nägi, siis ta vabises ja jäi eemale seisma. Ja nad ütlesid Moosesele: „räägi sina meiega, siis me kuulame! Ainult ärgu Jumal meiega rääkigu, et me ei sureks!“

2Mooses 20:18-19

See eraldas iisraellasi otsesest kontaktist Jumalaga. Neil oli kontakt ainult Moosesega, kelle oli kontakt Jumalaga. Seetõttu olid inimesed positsioonil, kus nad teadsid Jumalast, kuid ei tundnud teda tegelikult.

Jeesus tuli kui Immanuel või 'Jumal koos inimesega.' Ta oli lihakssaanud Jumal. Teda võis näha, kuulda, temaga sai rääkida ja teda puudutada. Vastupidiselt sellele, ei võinud nad isegi mäe jalomit puutada, kui Jumal oli mäel iisraellastega kõnelenud. Nende piiride ületamine tähendas surma.

Jeesuse ümber oli tunglemist, tõuklemist ning hulk iisraellasi ja mõned paganad puudutasid teda. Jumala tuli ei murdunud esile ega põletanud neid; vaid see tuli ja tervendas nad. Jeesuses oli koos Jumala Sõna, tema püha tuli ja tema piirideta armastus.

Seadus katab meie südamed hirmuga kohutumõistmise ees. Iisraellased värisesid Jumala seaduse hääle ja varju ees. Nad ei julgenud temale läheneda, nad astusid eemale, samal ajal kui Mooses astus lähedale.

Vastupidiselt sellele, pressisid suured hulgad Jeesuse lähedale, kuid religioossed juhid tõmbusid samal ajal eemale, et sepseda tema surmamist. Kuigi juhid olid uurinud kirjasid tema kohta, ei tundnud nad ära tema häält ega tema nägu. Nad arutlesid tema üle ja kütsitlesid teda, kuid kate jäi nende südamedele ja pimestas nende silmi. See kate

oli veel läbimatum kui templi eesriie.

On ainult üks viis kuidas eemaldada kate, mille on loonud hirm kohtumõistmise ees. See on meelearanduse kaudu. Paulus selgitas selle rebitud katte vaimulikku olulisust:

Aga kui nende süda pöördub Issanda poole, siis võetakse kate ära.

2Korintlastele 3:16

Issanda poole pöördumine meelearanduses eemaldab – rebib – katte meie südamedelt. See tõstab katte mis tuhmistab meie nägemist nii, et me võime näha tõe selgelt. Enne seda oli kõik mida nägime ähmane ning sel puudus kindel vorm ja kuju. Aga kui kate pühitakse minema, tuleb selgus ja vabadus.

Ent Issand on Vaim, ja seal, kus on Issanda Vaim, on vabadus. Aga meid kõiki, kes me katmata palgega vaatleme Issanda kirkust peegeldumas, muudetakse samasuguseks kujuks kirkusest kirkusesse. Seda teeb Issand, kes on vaim.

2Korintlastele 3:17-18

Kui meie palgeilt eemaldatakse kate, saame näha tõelist kujutist peeglis. Kui me katame ennast ja vaataksime peeglisse, siis me ei näeks ennastki selgelt. Teised ei saaks kunagi olla kindlad, kas katte taga on naeratus või kuri nägu.

Jeesuses on see moonutatav kate katki rebitud. Meie silmad näevad siis üht osa ilmutusest Jumala auhiilgusest. Me saame sellest aimu. Me võime, nagu Mooses, nautida Jumala hiilgavat ligiolu. Olles vaadanud selle ilu ja tõe, kantakse seda sama hiilgust üle meie ellu ning me saame peegeldada seda välja. Nõnda algab muutumise protsess omanäolisusest enam Tema sarnaseks, aust-ause.

Kui me vaatame katmata silmadega, siis me vaatame tõe, sest tema on tee, tõe ja elu. Kui me enam tõe ei kardaks, siis me võtame selle vastu. Me näeme seda sellisena nagu see on, tema halastuse ja armu valguses. Enne kui me pöördusime Kristuse poole, ei teinud tõe meid vabaks, see mõistis meid hukka,

sest kui me tõe vaatasime, siis mõistsime, et me ei olnud selle peegeldus. Me pöörasime sellest eemale, sest meie elu erines sellest väga. Kohtumõistmise hirmus me jooksime ära ja katsime oma südamed, lootes summutada ja vaigistada oma hirme. Aga meie hirm jäi alles. Siis me pöördusime Kristuse poole.

See sama tõe, mis mõistis meid kord hukka, toob meile nüüd elu ja vabadust. Kohtumõistmise asemel me näeme vabadust tões. Mida enam me vaatame, seda enam meid muudetakse. See suurendab meie võimet Jumala valgust välja kiirata.

Kaetud südamed

Kaetud süda ei ole peidetud Jumala eest. See ainult segab meie endi nägemist. See paneb meid uskuma, et oleme nähtamatud.

Ma kannan prille või läätsesid, et need korrigeeriks mu nägemist. Kui ma esmakordselt sain omale prillid, siis mu maailm tundus väiksem ja vähem privaatne. Ma märkasin inimesi autodes, mitte ainult autosid. Mõtlesin, kui tihti olid tuttavad inimesed mulle lehvitanud ja vastuseks oma sõbralikule tervitusele, olid saanud minult vaid tühja pilgu.

Minu silmi oli katnud lühinägelikkus. Kui kate eemaldati, nägin ma selgelt – vahel selgemini, kui oleks tahtnud näha. Mulle meeldis oma nägu näha pehmete joontega. Nüüd reaalsuse karmis valguses nägin ma iga tähni ja poori. Ühel päeval peeglisse vaadates küsisin oma abikaasalt: „Kas sa nõnda näedki mind?“ „Ma näen sind kuidas?“ küsis ta segaduses.

„Kas sa näed seda?“ küsisin ma, näidates oma näol pruuni täppi.

„Jah“

„Kas sa näed seda?“ Küsisin ma, viidates väikesele armile.

„Jah“

„Kas sa oled alati neid näinud? Mulle ei meeldi see, milline ma välja näen nüüd, kui ma näen“ pomisesin ma, pöördudes peeglist eemale ja võtsin prillid ära.

John tuli mu selja taha ja pööras mind tagasi peegli poole. „Kas tahad ma ütlen sulle, mida ma näen? Pane oma prillid ette ja vaata peeglisse,“ käskis ta.

Seistes mu selja taga, näitas ta

mulle, mida ta näeb iga kord, kui mind vaatab. Ta tõstis esile kõik asjad, mis talle minu juures meeldisid. Minu fookus liikus vigadelt armastusele, mis nendest üle vaatas. Ma vaatasin lähemalt head, mida John minus nägi.

Jumal teeb sedasama meiega. Kui me alguses pöördume oma kurjusest ja vaatame oma tõelist kuju, siis meile ei meeldi see mida näeme. Näeme veel jääke oma endise elu vigadest, kortsudest ja armidest. See suurendab meie puudujääke.

Meie vead on alati olnud seal, kuid Jumal armastab meid vaatamata nendele. Ta teab, et meie häguse ja tuhmistunud nägemise korrigeerimine paneb meid nägema täpsemini teda.

Meie vaenlane tahab, et kasutaksime oma paranenud nägemist negatiivsel viisil, keskendudes iseendale. Siis Püha Vaim julgustab meid edasi vaatama ... katmata palgega, vaadata kui peeglist Issanda au. Me ei vaata mitte iseennast katmata palgega, vaid me vaatame Issandat.

Iseenda vaatamine ei aita kuidagi enda muutmisele kaasa ... see vaid heidutab meid. See piirab meid meie endaga. Alles siis kui vaatame Issanda au, muudetakse meid tema kuju sarnaseks.

Vaimu kaudu saame vaadata sügavamale siis kui pöörame oma fookuse ära iseendilt Kristusele meie sees, au lootusele. Tema kõneleb meile armastavaid ja lohutavaid sõnu ning suunab meid kannatlikult üle ilmest, aulise nähtamatu suunas.

Saa muudetud

Kui me pöördusime Kristuse poole, siis võeti meilt kõigilt kate, kuid sageli püüavad religioon ja maailm meid jälle katta. Enese teadmata võime lasta kultuurilistel mõjudel katta, teha inetuks ja maskeerida selle, mida Jumal on teinud. Need katted ainult peidavad meie tõelist kuju ja väärtust. Kui meid muudetakse Kristuse kuju sarnaseks, siis meie väärtus vaid kasvab. Meie ilu küpseb ja pehmeneb. Ei ole mingit põhjust ennast katta.

Kui me sünnime uuesti, siis näeme seda kiirgust peegeldumas leplikuses ja rahus, mis asendab meie hirmu kohtumõistmise ja surma ees. Kui me ei ole hoolikad, siis varsti see kaob ja jällegi oleme kaetud. Me kaotame oma uuestisünni rõõmu ja julguse ning anname järele tuhmumale peegeldusele.

Jumal kutsub meid vaatama tema peegeldust. Kui see on ebaselge ja segane, siis on see

saanud kaetud religiooni ja liha-tegude surilinaadega. Me peame ennast liigutama, et raputada maha kahtlused, mis panevad meid tõmbuma eemale tema lähedusest, kartuses, et ta meid hülgab.

Jumal kutsub meid välja külmast pimedast keldrist Tema-tundmise-valguse rohuaias pehmese soojusesse. Kuid liiga sageli me kardame tulla tema ligiollu, sest kardame, et kõik need vead, mida me kristlaseks olemise ajal oleme teinud, takistavad teed sinna. Me kardame, et meie teod ei ole piisavalt head ja neid pole nii palju kui vaja, et anda meile sissepääs. Me kardame, et kui me hüüame, siis ta ei vasta. Nii me peidame end hülgamise kartuses, oletades, et parem on mitte proovida kui hiljem pettuda. Me ei sirutu välja, kartuses et meid aetakse ära.

Pimedas kahtluste keldris jääme me kahvatuks ja nõrgaks. Ainult seened ja hallitus kasvavad sellises niiskes pimeduses. Mõlemad toituvad elu jääkidest. See pimedus on seaduse kate mis püüab meid jälle eraldada Jumala valgusest. Seadus mõistab hukka ja eraldab. Vaim andestab ja elustab. Meid noomitakse:

Et meil nüüd on suur ülempreester Jeesus, Jumala Poeg, kes on läbinud taevad, siis hoidkem kinni usust, mida me tunnistame! ... Läki siis julgusega armu aujärje ette, et me halastust saaksime ja armu abiks leiaksime parajal ajal.

Heebrealastele 4:14,16

Meil ei ole midagi peita. Meil on julgus Kristuse, täiusliku preestri, pärast:

...kes ei ole preestriks saanud lihaliku käsu Seadust mööda, vaid hävimatu elu väge mööda. Sest tunnistatakse ju: „Sina oled iga-vesti preester Melkisedeki korra järgi.“ Varasem käsk tühistatakse, sest see li nõder ja kasutu – Moosese Seadus ei ole ju midagi teinud täiuslikuks -, asemele tuuakse aga hoopis paremlootus, mille kaudu me võime saada Jumala ligi.

Heebrealastele 7:16-19

Jumal tahab, et oleksime katmata ja julged kui tuleme tema ette oma vajaduses.

Väljavõte Lisa Bevere'i raamatust True Measure of a Woman

Tõlkis Tiina Usin

JÄRJEJUTT Julgustus – hoolimise võti

Lawrence J. Crabb, jr. ja Dan B. Allender

12. JULGUSTAMISE TEHNIKAD, I OSA

Saamaks tõeliselt julgustavaks inimeseks tuleb meil ületada mõned väga elulised takistused. Kahest neist on eelnevates peatükkides juttu olnud: manipuleerimine ja kaitsekihid. Kui me tahame julgustada, peame esmalt õppima määratlema ja siis aktiivselt ründama meie loomulikku kalduvust teisi ära kasutada.

Paljud inimesed jätavad oma püüded sinnapaika, sest nad mõistavad, et nende motiivid pole alati puhtad. Ma rääkisin ühe keskealise kristlasest prouaga. Tema poeg kavatses abielluda vanema naisega, kellel oli kaks last. Ta palus väga mul oma poega veenda, et too seda koledat otsust ei teeks. Kui ma ema ja poja vahelist suhet sondeerisin, leid-

sin ma et ema oli viieteistkümne aasta jooksul manööverdanud oma poega elukutse, maja, auto ja kohtingute valikuid. Nüüd oli ema täiesti nõutu, sest ta mõistis, et oli kaotanud kontrolli kõige tähtsama lahingu käigu üle, milleks oli ta poja elukaaslase valik. Temaga töötades oli mu sihiks see, et ta loobuks kaitseingli rollist ja õpiks ära ema rolli mis on sellest väga erinev.

Ta vastus oli vihane ja järeleandmatu: “Ma pole kunagi teinud midagi, mis oleks talle kahjuks tulnud.” Ta ei suutnud ära tunda oma käitumise taga peituvat manipuleerivat eesmärki, sest ta oli pimestatud moonutatud armastuse, hirmu ja armukadedade uhkuse poolt. Hoolitsuse ja kontrolli vahel jooksvat eraldusjoont on raske märgata. Manipuleerimine võib teenimisena paista. Teine tõke, mis takistab meie arenemist efektiivseteks julgustajateks on harjumus elada varja-

vate kaitsekihtide taga. Tuletame meelde, et kaitsekiht kujutab endast kaitsvat kilpi, mis võimaldab meil vaigistada oma hirmu eburatvalisuse ja tähtsusetuse ees, samal ajal teiste poole enesekindlat fassaadi näidates. Need kaitsekihid aitavad meil teistega mugavalt suhelda ja distantsi säilitada. Kirikukoomik, tõsine teoloog, ajamärkide entusiast, meeldiv sõbrustaja ja uje üksi kõndija-nad kõik võivad mängida rolle, mis võimaldavad neil mugavasti oma keskkonda kaitsekihtide tagant kontrollida.

Kuna seda kaitsekihtide kontseptsiooni on siinjuures väga oluline mõista, peaksime vaatlema ühte näidet, milles kaitsekihi kaitsev ülesanne on silmnähtav. Kui meie tütar Anna oli viieteistkümnekuune, tabati ta käed punased otsas külmapi küljest liistu ära sikutamas. Ta püüdis oma pahateolt kiiresti tähelepanu eemale juhtida naeratades pimestavalt

ja hüüdes: “Tere issi! Tere issi!” ja seejärel hüsteeriliselt naerma puhkedes. Sünninud koomik? Ei, lihtsalt sünnipäraselt leidlik väike tüdruk, kes oli ära õppinud efektiivse viisi, kuidas koomiku maski ette pannes ebameeldivaid tagajärgi edasi lükata või kahanada. Osa oma tehnikaid oli ta kahtlemata oma kaitsekihtides isalt õppinud. Ka isa tahab vaenulikke tagajärgi kõrvale juhtida ja isikliku küündimatuse hirmu eest peitu pugeda. Mul on kaks lemmiktehnikat mida võib nimetada “suurustlev kelmimine” ja “tühja lubav kõrvalehüümine”. Siin on veel üks isiklik näide. Ükskord põles meil köögis päevalguslamp läbi. Esimesel õhtul tundus õhtusöök küünlavalgel uudse ja romantilise vaheldusena. Arusaadavatel põhjustel oli peale nädala möödumist põlevate küünalde uudsus mu naise jaoks oma völu kaotanud. Hoolimata oma piiratud teadmistest selliste kee-

rukate seadmete alal nagu seda on päevavalguslambid, ostsini ma vapralt uue valgusti, panin selle sisse, vajutasin lülitit ja- pilkane pimedus. Peale "Readers Digest" i meitrimehe käsiraamatu" hoolikat uurimist mõistsin ma et asi on süsteemi ballastis. Ma olin sinnamaani mõelnud, et "ballast" on ainult laevanduslane termin. Naine nägi mu nõutust ja soovitas vaikselt, et ma konsulteeriks naabrimehega, keda tunti iga asja peale meistrina.

Mind ei huvitanud ta nõuanne põrmugi. "Ma saan hakkama. See pole midagi, lihtsalt mõned kruvid ära keerata ja uus lamp sisse panna." Minu suurstulva kelkimise kaitsekiht nõudis, et ma ignoreeriks juhiseid, nõuandeid ja tervet mõistust. Peale mõnda minutit lahtikruvimist, tõmbamist ja jõnksutamist õnnestus mul ballast aluse küljest lahti saada. Sellega koos tuli sealt välja ka pundar juhtmeid ja sädempilvi. Minu ponnistuste lõpptulemuseks oli siis kõveraksväänatud valgusti ja turritavad juhtmed.

Asume nüüd kaitsekihi kallale, mida võiks nimetada "tühjalubavaks kõrvalehiilimiseks". Minu kannatlik naine ootas peaaegu kuus nädalat, enne kui ma valgusti vastu teise röönnaku ette võtsin. Selle aja jooksul lubasin ma probleemiga tegelda, kuid ei võtnud midagi ette. Minu eesmärk, nagu ma nüüd piinlikkust tundes tunnistama pean, oli vältida enda ebakompetentsena tundmist, kui ma sellise lihtsa töö vussi keeran. Asjast eemale hoides ei pidanud ma nurjumisvalu taluma. Kaks mugavat kaitsekihti: kelkimine ja kõrvalehiilimine. Nende eesmärgiks oli vältida paljastamist ja näidata välja enesekindlust.

Maskid, mida mina kannan võivad teie omadest sootuks erineda, kuid me kõik oleme leidnud efektiivseid strateegiaid, kuidas end teiste eest kaitsta. Julgustaja peab lahkuma turvaliste kaitsekihtide soojast pesast ja sööstma hülgamise ja läbikukkumise ulguvatesse tuulehoogudesse, mis mõnikord puhuvad ilma et tal välimiste kihtide kaitset peal oleks. Siis ja ainult siis tunne seda soojust, mida Kristuse õigsuse „mantel“ annab. Kaitsekihtide taga olles sõltume enda jõuvarudest. Kui kaitsekihid on eemaldatud, siis sõltume Tema omadest.

Kui me suudame näkku vaadata oma loomulikule kalduvusele teisi manipuleerida, siis me saa-

me hakata muutma neid kõnelismisale, mis viivad teenimise asemel manipuleerimiseni. Me peame ka endile tunnistama, et oleme kaitsekihtides inimesed, kes leiavad et kaitsevate mallide tagant on teistega palju kergem suhelda. Kui me neist kaitsekihtidest teadlikuks saame, siis saame need kõrvale jätta.

Julgustajatena peame olema valmis tegelema julmalt ausa sisemise enesevaatlusega. Vastasel korral on meie sõnad manipuleerivad, need on räägitud kaitsekihtidest ja nende mõju on hävitav. Me peame teisi julgustama sõnadega, mis elu toovad.

Selles ja järgnevas peatükis tegeleme suhtlemisostkuste praktilise arendamisega, mis eluandvate julgustusele teed sillutavad. Millised need oskused on ja kuidas me neid arendame? Kui me kord manipuleerimise ja kaitsekihtide probleemi mõistame ja rakendame oma jõupingutusi selle lahendamiseks, siis oleme järgnevalt valmis ära õppima oskused, mida julgustamisteenistuses vaja läheb.

JULGUSTAJA MEELSUS

Kui me nüüd pöörame tähelepanu oskustele ja tehnikatele, siis pidagem meeles, et julgustust ei saa viisikohaste sõnade karpidesse toppida. Sul tuleb ehk meelde, kui vähe sinu jaoks tähendas vastus: "Ma palvetan su eest", kui sa kellegagi rasket probleemi jagasid. Neis sõnades peaks peituma määratu julgustav vägi, kuna palve on meie "kuum liin" Issanda juurde. Miks need sõnad siis vahel meid külmaks jätavad? Sest sõnades on väge ainult niivõrd, kui palju nad esindavad mõtestatud osalemist.

Julgustamine nõuab teiste elus osalemist, ohverdavat andmist, mis keeldub antu üle arvet pidamast. See on tingimusteta armastus: hästituntud termin, kuid miski mis räägib sügavast ja jõuküllasest reaalsusest. Tingimusteta armastus pole kolmeosaline protsess või kiire populaarpsühholoogia tee-seda-ise tüüpi tunne. Seda ei saa ära õppida lugedes läbi mingi raamatu või seminaril käies. Seda õpitakse ülestõusnud Päästja väe läbi elades. Ja see on eluaegne ettevõtmine. Selle raamatu fookus on pigem suhtumisel kui sellel, mida öelda. Nii me alustamegi arutelu julgustamise tehnikate üle sellega, et vaatleme julgustaja meelsust.

Õpetussõnade raamat määratleb

suhtumise, mis meie sõnades peegelduma peaks. Pane tähele, et sõnade vägi sõltub rääkija karakterist.

"Õiglase suu on eluallikas, aga öelate suus peitub vägivald" (ÕS 10:11).

"Õiglase keel on valitud hõbe, öelate süda on vähe väärt" (ÕS 10:20).

"Mõni paiskab sõnu otsekui mõõgapisteid, aga tarkade keel on terviseks" (ÕS 12:18).

"Keele mahedus on elupuu, aga selle valelikkus murrab vaimu" (ÕS 15:4).

"Surm ja elu on keele võimuses, ja kes seda armastab, saab süüa selle vilja" (ÕS 18:21).

Julgustaja peaks olema röömsameelselt ja vastutustundlikult teadlik sellest tervendavast või purustavast potentsiaalst, mis ta sõnades peitub. Sõnad on kui lõiketera. Igaüks peab ise otsustama, kas ta kasutab oma sõnu nagu tänavaröövel oma nuga või kui kirurg oma skalpelli.

Julgustaja peab sõnade väge tundma ja kasutama nende võimu oma kristlastest vendade ja õdede ülesehitamiseks. Ta peab oma sõnu hoolikalt kasutama. Õpetussõnade raamatust kerkiavad esile kolm printsiipi, mis teda rääkimisel juhatama peaksid.

Printsiip nr.1: Ole aeglane rääkima

ÕS 12:18; 13:3; 17:27-28; 29:20

Uurijad on avastanud, et inimolendid suudavad vähemalt kolm korda kiiremini kuulata kui rääkida. See näitab, et me suudame üheaegselt uneleda, planeerida oma selle nädala toidukaarti, ümiseda lemmikviisi ja ikkagi oma kaaslaste jutuvada "kuulata". Kui me kuuleksime, mida teised sel ajal mõtleavad, kui me nendega räägime, võiks see meid imestama panna: "Ma kuulan niikaua kui mul su jututeemast mingi ettekujutus tekib. Siis hakkame ma kandama oma vastust." See pole kuulamine. Õpetussõnade 18:13 ütleb: "Kui keegi vastab enne ärakuulamist, siis on see tema rumalus ja häbi." Julgustajatena peame olema aeglaselt rääkima, et saaksime keskenduda sellele, millest teine inimene räägib. Siis haakuvad meie sõnad nende muredga, mida teised väljendavad.

Printsiip nr.2: Ole tundlik oma kõnes

Julgustaja vastus peab olema hästitummitud ja sobitatud nii selle inimese olukordade kui ka isiksusega, kellega räägitakse. Peale jutlustamist ühes maakirikus kutsus mind lõunale sealne lugupeetud, kuid kuidagi hirmuäratav diakon. Kuulates, kuidas ta mulle seletas, kui vajalik on raudne rusikas koguduse ja kodu valitsemisel, märkasini ma, et kõik ruumisviibijad tunnevad end tema poolt ähvardatuna, sest ta kõneles alati järsult ja näis arvavat, et kõik teised eksivad.

Peale lõunat teised diakoni nelja aastane tütre tütar naistel lauda koristada ja siis ta käsi vääratas. Ta pillas maha mitu nõud, mis "pühapäevaportselani" hulka kuulusid. Mind haaras õud ja ma ootasini, et kohe võtab sõnaline giljotiin lapsel pea maha. Kuid minu hämmastuseks sirutas vana härrasmees end kiiresti väikese tüdruku poole, et tal pead paitada ja tema summutatud nuttu leevendada. Ta lähenes hirmunud lapsele tundlikult. Karm sõna oleks tüdruku pisaratejärve uputanud. Kuid mehe ajastus ja puudutus hoidsid katastroofi ära.

Vahejuhtumi õpetlik iva seisneb selles, et julgustaja on tundlik. Julgustaja küsib endalt midagi taolist nagu: "Millised sõnad oleksid selle inimese puhul kõige kohasemad?" ja "Mida pean mina selles olukorras tegema, et aidata sellel inimesel Kristuses kasvada?"

Tundlikkus nõuab olukordade tõelist mõistmist ja põhilist arusaamist selles osas, kuidas inimesed end erinevates olukordades tavaliselt tunnevad. Enne kui ma räägin kellegagi, kes on ülesande täitmisel läbi kukkunud, pean ma endale meelde tuletama, et inimene on tähtsam kui ülesanne. Minu sõnaline vastus peab peegeldama läbimõeldud hoolisust selle inimese suhtes, kes läbi kukkus. Ainult siis saab negatiivset tagasisidet tema toimetuleku kohta liigitada konstruktiivse kriitika hulka. Kui ma sellises tundlikkuses ei käi, siis on mu märkustel lõhkuv mõju.

Printsiip nr.3:

Minnes täiuslikkusesse: Oleme paasapüha ja nelipüha vahelises ajas

Mahesh ja Bonnie Chavda

„Kui nelipühapäev kätte jõudis, olid nad kõik koos ühes paigas. Ja äkitselt tuli taevast kohin, otsekui tugev tuul oleks puhunud, ja täitis kogu koja, kus nad istusid. Ja nad nägid otsekui hargnevaid tulekeeli, mis laskusid iga üksiku peale nende seas. Ja nad kõik täideti Püha Vaimuga ning hakkasid rääkima teisi keeli, nõnda nagu Vaim neile andis rääkida.“ Ap 2:1-4

Me oleme paasapüha ja nelipüha vahelises ajas – see tähistab neid päevi, mil Iisraeli rahvas rändas Egiptusest välja Talle vere väes kuni anti Seadus Siinai mäel, kus Jumal pitseeris oma pärandi ja andis oma rahvale uue identiteedi. Jumal oli viitamas päevale, mis oli tulemas, kui ta vabastab kõik, kes usuvad, patu ja surma ahelatest ning valab välja oma Vaimu, meie igavese pärandi tagatisena, Nelipüha päeval.

Juudi traditsioonis nimetatakse neid 50 päeva, mis on paasapüha ja nelipüha vahel 'täiuslikkusesse minekuks.' Need on päevad, mida Jumal käskis neil lugeda (Vt 3Ms 23:15-16). Igal päeval mediteerisid nad ühe Jumala atribuudi üle, mis Siinail ilmutati, et saada täielikumalt muudetud selle omaduse sarnaks Jumala loomusest.

Jumal ilmutab end alati selleks, et me võiksime tõmmata end temasse ja tema sarnasusse. Ta tahab võtta meid vanast identiteedist välja selleks, et kujundada meis Tema identiteeti. Mooses oli põgenik, kes karjatas teise mehe lambaid, kui ta kohtus põleva põösaga kõrbeäärsel mäel. Ta pöördus kõrvale, et näha, mis see on ja Jumal kutsus teda nime pidi, läkitades ja tehes ta võimeliseks minema välja vabastajana. Moosese isiklik identiteet sai ühendatud ühise identiteediga.

Viiskümmend päeva peale paasapüha, tuli Iisrael Siinaisse ja see sama mägi, kus Jumal esmalt ilmutas end Moosesele põlevas põösas, oli nüüd üle ujutatud Tema ligiolu lekidest. Ta näitas ennast tervele rahvale ning selles ilmutuses kutsus ta Iisraeli oma saatusesse ja uude identiteeti: „Te olete minu omand (eriline aare) kõigi rahvaste hulgast, sest minu päralt on kogu maailm. Te olete mulle preestrite kuningriigiks ja pühaks rahvaks.“ (2Ms 19:5-6)

Jumal oli kutsumas välja rahvast, et nende kaudu võiks kogu maa saada Teda tundma.

Nelipühäl, valas Jeesus välja oma Vaimu ning nähtavad tuleleegid laskusid nende peale, kes olid tema töötuse ootuses kogunenud Jeruusalemma. See tuli oli nähtav Jumala ligiolu, mida Mooses oli näinud põösas. See oli Jumala tuli, mis laskus Siinai mäele. Ja nüüd oli see tuli Jumal ise, kes tuli Jeesuse kaudu ja laskus inimeste peale, öeldes: „See on see, mida ma töötasin teile – olla teiega ja teie sees.“

Jätkuv tänase päevani

Nelipüha on demonstratsioon Jumala kõrgeimast igatsusest – osadus oma loomingu – inimese lepitusest temaga näost-näkku osaduses, rõõmus ja täiuses. Kui nelipüha päev oli kätte jõudnud, osutas Jumal sellele, et vana aadamlik rass oli surmatud Kristuses ja Temas oli loodud uus rass, juut ja pagan, kes oleks tema kuninglik preesterkond. Nii nagu maisesse vormi, millest sai Eedeni aias Adam, hingas Jumal oma Vaimu ka oma uude inimesse, maistesse anumatesse, mis kannavad tema tuld teistele ja tõmbavad neid Isa armastavasse embusesse.

Nelipüha ei olnud ühekordne sündmus. See on edasikestev kuni tänase päevani. Igal inimesel on avatud kutse tulla sügavamale Jumala tundmisele Jeesuse Kristuse läbi. Tema kaudu on meil ligipääs näost-näkku osadusse Isaga. Tema kaudu pitseerib ta meid oma Vaimuga, võides ja määrates meid olema tema esindajad maa peal. Las tema tuli hingab sinu peal, põletab sind, muudab sind ja toob sind sinu identiteeti. Ta on kutsumas sind välja nime pidi, et muuta sind aust ausse.

Vaatamata sellele, kas sa oled kondinud Vaimus terve elu või oled sa noor Issanda asjades, on ta kutsumas sind olema tema au kandja. Olles paasapüha ja nelipüha vahelises ajas, mingem edasi täiuslikkusesse. Kui me näeme teda, muudetakse meid tema sarnasusse ja kujusse. Temas me avastame, kes me tegelikult oleme ja näitame maailmale, kes Tema tegelikult on.

*Ilmus Elijah Listis 29. Aprill 2010
Tõlkis Tiina Usin*

Märtrite Hääl

Iraan: Kristlased arreteeritud

Farsi Kristlikud uudised kirjutasiid, et 11.aprillil arreteerisid Informatsiooni Ministeriumi ohvitserid 19-aastase Daniel Shahri, Iraani kristlase, Isfahani linnas. Salapolitsei läks Danieli koju, teeseldes kirja kohale toimetamist. Kui neile uks avati, tormasid ohvitserid majja sisse. Daniel ei olnud kodus, mispeale ohvitserid konfiskeerisid isiklikke esemeid, kaasaarvatud arvuti, DVD mängija, DVDsid, Cdsid, mobiiltelefoni ja raamatuid. Siis sundisid nad Danieli öde talle helistama ja paluma tal koju tulla. Kui ta saabus, arreteerisid ohvitserid tema ning viisid ta teadmata paika. Kolm päeva hiljem lubati Danielil lõpuks ühendust võtta oma vanematega, kes on pimedad ning füüsiliste puuetega. Daniel ütles oma vanematele, et teda hoitakse Dastgardi vanglas, süüdistusega, et ta „avaldab valesid ja solvab moslemi usku.“

Teisel reidil, 14.aprillil, arreteerisid erariietes Informatsiooni Ministeriumi ohvitserid ühe kodukiriku pastori Karaj'is, Iraanis. Pastor Bahnam Irani oli läbi viimas piiblitundi vastpöörduvad kristlastele, kui ohvitserid tema majja tulid, arreteerisid pastori ja veel umbes 10 meest, kes olid kogunenud osaduseks ja õppimiseks. Kõiki mehi sunniti täitma ankeete ning selgitama, kuidas neist said kristlased ja kes neid ristis. Ohvitserid ütlesid noortele meestele, et nende koosolek oli ebaseaduslik ning et neid kutsutakse eelolevatel päevadel veel ülekuulamistele. Teadete kohaselt tarvitati pastor Irani kallal vägivalda ning viidi seejärel teadmata asukohta. Hiljem saabusid ametnikud pastori koju tagasi ning konfiskeerisid tema isiklikke asju, kaasaarvatud pilte, kaamera, arvuti, Piibleid ja muud kristlikku kirjandust.

Need kaks juhtumit on osa Iraani valitsuse tegevusest kristlaste vastu. Märtrite Hääl seisab koos tagakiusatud usklikega Iraanis ning nõuab nende kohest vabastamist vanglast. Palveta Daniel Shahri ja pastor Irani tervise ja turvalisuse eest. Palveta, et nad vabastataks peagi ning et kõik süüdistused tühistataks. Palveta, et see kasvanud tagakius tooks esile kasvava kartmatuse usklike hulgas Iraanis.

Nigeeria: Pastor ja ta naine tapetud

Compass Direct uudised teatavad, et 13.aprillil rööviti üks pastor ja ta naine Boto külas, Bauchi osariigis, Nigeerias, ning tapeti. Teos kahtlustatakse islami äärmuslasi. Pastor Ishaku Kadah ja tema naine, Selina, rööviti oma kiriku kontorihoonest, mis oli ka neile koduks. Nende põletatud kehad leiti mitmeid tunde peale röövi. Enne seda sündmust, olid äärmuslased süüdanud nende kiriku hoone jaanuari kuus, mõned päevad peale seda, kui vägivalla tõttu pagenuvad kristlased Plateau osariigis olid otsinud varjupaika seal kirikus. Politsei on teadete kohaselt arreteerinud kaks kahtlusosalust (mõrvades) ning alustanud jahti mitme teise kahtlusosalise leidmiseks. Pastor Ishaku ja tema naise julm tapmine on järjekordne vägivallaakt kristlaste vastu Nigeeria põhjaosas. Jaanuaris ja märtsis määrasid kristlased ja moslemid mitmes külas Jos'i linna ümbruses. Põletati mitmeid kodusid ja kirikuid ning paljud kristlased ja moslemid tapeti. Märtrite Hääl aitab tagakiusatud usklike ka põhja Nigeerias, varustades neid ressursidega, et nad saaks oma elud uuesti üles ehitada ning pakkudes meditsiinilist abi neile, kes rünnakutes said vigi. Märtrite Hääl julgustab sind palvetama, et Jumal lohutaks neid, kes leinavad pastor Ishaku ja tema naise järel. Palveta, et tapjad toodaks kohtu ette. Palveta, et Nigeeria kristlased oleks pühendunud evangeliumi jagamisele ning püüdleksid pigem rahu ja lepituse kui kättemaksu poole.

Tõlkis Tiina Usin

Üleskirjutusi Mosambiigi päevilt

Tiina Usin

Üleskirjutusi Mosambiigi päevilt (valikuliselt)!

18.märts, neljapäev

Olen siin olnud ligi nädala, palju on toimunud. Olen lastega mänginud, neid kallistanud, nendega aega veetnud. Hetkel tundub, et kõike kogetut ja läbielatud on liiga palju, et seda paberile panna.

Mulle meeldib elu lihtsus siin. Lapsed tunnevad rõõmu nii lihtsatest ja väikestest asjadest, kõik koondub armastuse ümber. Neil on nii palju rõõmu väikese ämbri-ga valmistatud liivatornist, kui vaid keegi koos temaga seda rõõmu jagaks ja laialivalguvat liivatorni koos temaga imetleks.

Möödunud laupäeva pealelõunal läksin koos Palomaga (üks lühiajalistest külastajatest Brasiiliast) esimest korda väikeste lastega (1,5 kuni 5 aastased) liiva sisse mängima. Liiva on siin kõikjal, kogu keskuse maaala on kaetud liivaga ja päeva lõpuks oleme ka ise sellega tavaliselt kaetud. Tõstsin seal lapsi küekede peale, kiigutasin neid ja üritasin leida lahendust, kuidas valida kümne lapse hulgast, kes kõik tahtsid sülle tulla, milise soov neist täita. Eks nad siis kõik ühe või kahekaupa seda said. Maha ei saanud pikemaks ajaks kükitada, sest siis tahtsid kõik mulle põlve peale istuda. Ha-haa! Eks ole armas! Samas on nad hullult mädised, liivased, ilastavad, tatistavad, kõhivad, mustad ja higistavad aga väikesed ja hirmus armsad lapsed.

Kui jõudis õhtusöögi aeg, aitasime kasvatajatel viia lapsed kõik oma majja tagasi, käed pesta ja siis õhtusöögi laua taha istuda. Minu jaoks oli väga hämmastav see, kui palju ühed väikesed lapsed võivad süüa. Nad said üsna suure kausitäie riisi. Mõni laps, kes on alles äsja sinna tulnud, ei oska veel toiduga piirduda. Ilmselt on ta saanud nälga tunda ja nüüd kui tal on piisavalt toitu, püüab ta iga kord nii palju sisse ahmida, kui vähegi võimalik. Eriti jäi silma üks poiss, kes lõpetas oma suure kausitäie riisi uskumatu kiirusega (umbes 2,5 aastane) ja hakkas siis teise poisi kausist sööma justkui see oleks tema oma. Igatahes, selle tegevuse lõpetasime kiiresti. ...

19. märts, reede

Hommikul läksime prügimäele, Bocaria'sse. Meid oli üsna suur

grupp, 12 külalist ja veel mõned kohalikud inimesed. Meie gruppi juhtis Bocaria pastor Sergio. Sõitsime auto kastis, umbes poolelunnise sõidu jooksul keskusest jõuab päike juba päris tugevasti kõrvetama hakata, kuigi kell on alles 10 hommikul. Olime kõik end hästi ette valmistanud, jalas kinnised jalatsid ja sokid, seljas pikk see-lik (see pidi olema igal pool, kus teenisime) ja selle all püksid, mis pidid kaitsema kärbest ja igasugu muude lendavate olendite vastu. Hirmus palav oli ja veepudel oliin ka maha jätnud Ahhhh, kus mu mõtlemine küll oli?

Prügimäe äärde jõudes kõndisime mõnedsajad meetrid Iris ministries poolt ehitatud kirikuni. Ühel pool kümneid meetreid taeva poole kerkiv prügila ja teisel pool inimeste elumajad ja hooivid, kus mängivad lapsed ja istuvad vanemad, kel ilmselgelt pole tööd. Kirikus võeti kõigepealt aega ülistuseks ja palveks, seejärel jagati meid kaheksa grupiks. Üks grupp pidi minema üles prügimäele koos pastor Sergioga, teine grupp pidi minema ümberkaudsesse kogukonda inimeste eest palvetama. Tahtsin sel korral minna üles prügimäele. Alguses ei tundunud midagi hullu olevat. Läksime üles kaugemast küljest, kus oli vanem prügi. Sinna oli kasvanud peale juba ka veidi rohtu. Aga mida kõrgemale jõudsim, seda kuumemaks läks temperatuur, kirbemaks läks hais ja seda ebakindlamaks muutus jalgealune. Tippu jõudes hakkasime nägema elu, mis ümberringi käis. See on üsna suur maaala, esialgu oli inimesi üsna hõredalt, aga mida lä-

hemale jõudsim traktori häälele, seda enam nägime rahvast. Ja siis oli korraga prügihunnikute keskel näha tervet hulka lapsi jooksmas traktori taga, kellest igauks soovis olla esimene, kes leiab midagi kasutuskõlblikku äsja ümberpööratud räpsu hulgast.

Hämmastav, kuidas inimesed elavad ja raha teenivad ... ja nende viletsate inimeste keskel, keset prügimäge, kõnnivad uhkelt riides ärimehed. Ilmselt siis kauba kokkuostjad. Loomulikult me tundsim end seal turistidena ja ilmselt nii meid ka võeti, aga mis teha. Sajad inimesed olid kõikjal ametis aarete leidmisega. Mõni korjas pappi, teine allumiiniumpurke, üks naine puhastas villa, mille ta oli kotiga kusagilt leidnud, kuid tundus, et see oli üsna vilets ja suurem osa sellest tuli ära visata. Pastor Sergio jäi temaga rääkima ja naine soovis rõõmuga, et me tema eest palvetaksime.

Prügimäel olevatest inimestest elavad osad ümberkaudses kogukonnas, aga on ka neid, kes elavadki sealsamas prügimäe ot-sas. Neil on sinna oma istekoht ja lõkkease üles seatud. Seda oli päris hale vaadata. Palvetasime ühe mehe eest, kes parasjagu küpsetas kitse pead ja keetis vana metallist värvipurgi sees mingisugust liha-tükkidega vedelikku. Teine mees sealsamas kitkus kana sulgedest puhtaks, tema kõrval maas olid toidujäätmed hunnikus, mis olid ilmselt söömiseks mingil viisil. Aga seda kõike kattis tohutu kärbseparv. Lisaks sellele põletasid nad lõkkes mingisugust materjali, mis tekitas vastikut vingu ja suitsu ning tegi seal hingamise üsna

võimatuks. Meie siis käisime ühe inimese juurest teise juurde, palvetasime ja julgustasime nii nagu Issand andis rääkida. Nad olid väga vastuvõtlikud, mõned tulid ise eestpalvet paluma, osad neist olid juba kristlased.

Miks on inimesed prügimäel? 80-90% pealinna elanikest pidid olema töötud. Kui pole lootust, siis otsitakse viimaseid võimalusi.

Olles prügimäe tipus, tõstsin ühel hetkel oma silmad kõrgemale (mida sai teha vaid siis, kui seisid paigal, oma jalatsite säästmise huvides) ning mulle avanes tohutu ilus vaade. Kaugel eemal, kus prügimägi lõppes, oli palmipuudest ümbritsetud asum, seal üsna lähedal oli lennujaam, kust aegajalt lennukid tõusid ja maandusid. Ja siinsamas mu ümber on nii palju valu ja lootusetust.

Alla minnes, läksime tagasi kirikusse, kus toimus jumalateenistus. Sinna tuli palju lapsi ja ka vanemaid. Saime jällegi inimeste eest palvetada, ülistust, palve, Sõna ja see kõik toimus tohutus palavuses. Õhk seal eriti ei liikunud ja tundus, et kogu viimnegi vedelik, mis mu kehas oli, tuli kõik naha kaudu välja. Kuid kohalikke inimesi ei näinud see häirivat. Kõik olid kirklikult palvetamas ja ülistamas, kaasaarvatud lapsed. Teenistuse lõppedes, sai igauks jälle leiba. Tõeline leevendus palavusele tuli teel tagasi Zimpetosse, sõitsime autokastis ja seal vähemalt oli hea tuul. ...

23.märts, teisipäev

Kell 10 hommikul oli lasteteenistus. Vau, saalis oli umbes 800 last

koos õpetajatega. Need olid siis Zimpeto keskuse alg- ja põhikoolis õppivad õpilased, koos keskuse lastega. See oli nagu päris jumalateenistus – ülistus (noored ise tegid), palve, erinevad lastegrupid laulsid ja jutlus ühelt keskuse piiblikooli õpilaselt. Väga lahe oli, kuigi ma pole sõnagi aru saanud, sest kogu teenistus oli portugali keeles. Ainuke jama oli see, et filmisin teenistust oma telefoniga ja äkki telefon lihtsalt ütles üles. Ja nii jäigi.

Enne lõunat jäi veel aega Piiblit lugeda meie suurte puude varjus ja siis läksin lõunat sööma koos lastega. Nagu oodata oli, sai jälle hiiglasliku portsu riisi, seekord kartuli tükkide, kastme ja mingi väikese tükikese lihaga, mis nägi väga omapärane välja. Maitseisin liha ja andsin ülejäänud tüki peale esimest ampsu oma kõrval istuvale tüdrukule. No, ei maitseunud eriti. Varsti sain teada, et tegu on kana neeruga!

Peale lõunat valmistusin minema tänava teenistusele. Eelmise nädala teenistus puudutas mind sügavalt ja seepärast otsustasin minna uuesti. Seekord käisime ühe teise politseijaoskonna vanglas Maputos. See asus väga uhkete valitsushoonete läheduses. Seal oli kaks kinnipeetavat, kes hoovi-pealsest kongist välja lubati ning koos nendega pidasime teenistust. Me olime kuuekesi, neli kohaliku noort evangelisti ja mina koos Palomaga. Igaüks meist jagas tunnistusi ja sõnumit, misjärel palvetasime nende meeste eest. Nagu siin kombeks, said ka need vangid mitu leiba.

Siis sõitsime tagasi Maputo kesklinna, peatänava äärde, kus olime ka eelmisel korral tänavakoosolekut pidanud. Seekord oli terve hulk tänavapoisid meid juba ootamas ning kõik kogunesid bussi ümber. Paljud neist poistest on tegelikult juba kristlased, kuid elavad veel tänavatel põhjustel. Seepärast ei ole see mitte ainult evangeelne teenistus, vaid poisid pannakse kohe ülistama ja palvetama, nad tantsivad, kuulavad Sõna ja tunnistusi jne. See oli tõeliselt hea koosolek. Tundsin tugevalt Jumala ligiolu, poisid olid väga nälgjased Jumala järele. Ernesto, kes seda tänava teenistust juhib, oskab väga hästi neid poisse juhtida ülistuses, palves ja Jumala otsimises. Ernesto on ise tulnud välja sarnasest taustast ja ilmselt teab, mida need poisid vajavad. Vahepeal ta rääbib nendega, haarab neid sõnumisse kaasa ja poisid saavad innustatud. Imetlen seda tänavateenistuse

meeskonda. Kõik on väga noored inimesed. Ilmselt kusagil 20 kuni 25 aastased, aga väga tulised ja innukad selles töös. ... Head tööd teevad... Jällegi iga poiss sai 3 leiba .. millest ehk jagub kuni järgmise päevani.

24.märts, kolmapäev

Hommik algas kurva uudisega. Pikajaline misjonär, Sharon, rääkis meile, et üks keskuse 8-aastane poiss suri täna varahommikul keskhaiglas. Tal olid olnud kasvaja-did mõlemas neerus ja südames. Arstid ei teinud suurt midagi, isegi valuvaigisteid ei andnud, kuna millegi pärast keskhaigla arstid ei taha ravida patsiente, kes on käinud abi saamas Zimpeto laste-keskuse kliinikust. Kliiniku arstid ütlesid, et tänapäeva meditsiin oleks saanud poissi veel aidata, aga haigla vastutav arst otsustas, et parem on lasta poisil surra. See oli kurb sõnum, kuid poiss pääses Isa juurde, kus ta on vaba kõigist valudest.

Laste haigused on siin omaette teema. Paljud näivad toredad ja terved, aga väga suurel hulgal neist on tegelikult HIV/AIDS. Siin on praegu väga kuumad ilmad, aga väga paljud lastest kannatavad külmetushaiguste sümptomite all (köha, nohu jmt). Neil on igasugused nahahaigused, lööbed, naba on päris paljudel lastel hirmus suurelt punnis. Pole sellist asja nii suurel hulgal varem näinud. Eriti väiksemale lastel.

Peale hommikusööki läksime koos Paloma ja Dominic'iga (Inglismaalt) Khongolet lastekeskusesse. Siin korraldatakse külastajatele võimalus näha ka teisi keskusi, mis Iris Ministries all siin ümbruskonnas töötavad. Kohale jõudes saime üllatuse osaliseks. Meile öeldi, et 10 minuti pärast kogunevad kõik keskuse koolilapsed kokku ja siis on meil võimalus neile öelda vaimulik sõnum. Olime täielikult segaduses, kõigil olid pead täiesti tühjad. Vaatasime pealt, kuidas kooli klassiruumide ukseid ükshaaval avanesid ja terve hulk lapsi jooksis igast klassist välja. Kokku terve suur hulk algklasside lapsi, umbes 200 ringis.

Väike paanika tekkis, aga palusime, et Jumal annaks oma sõna. Mõne minuti jooksul tuli igasühes esile mingi sõnum.

Kõigepealt lapsed laulsid päris mitmeid laule, keskuse direktor kõneles ja siis oli meie kord. Mind, kui lastele varem rääkinud inimest lükati kõigepealt ette. Jagasin nendega sõnumit Jumala valikust ja kutsest. Nende väärtusest ja potentsiaalst, mis tuleb esile, kui

elada oma elu Jumalaga. Seejärel jagasid ka teised lühidalt. Keskuse direktor jagas veel lastega ning juhtis nad kõik palvesse ja siis saime jällegi laste eest palvetada.

Pärast kui lapsed olid läinud, tutvusime keskuse direktori, proua Sifaga. Ta jutustas oma loo, kuidas nad olid koos perega tulnud 1997. aastal Kongo DVst, et minna misjonäridena Madagaskarile. Nad leidsid odavaima viisi – sõitsid bussiga Mosambiigi saarele ja seal pidid minema laevaga edasi, kuid sinna jõudes nad avastasid, et laeva seal ei lähe. Nad saadeti Maputosse, kust samuti laeva ei läinud. Mees käis veel ka Lõuna-Aafrikas vaatamas, kuid ei saanud laevale. Siis otsustasid mõneks ajaks Mosambiiki jääda. Tasapisi pidid nad kõik oma asjad maha müüma, et elus püsida ja leiba osta. Keelt nad ei osanud. Aasta hiljem oli neil kõik otsas ja Sifa ootas nende kolmandat last. Neil ei olnud enam riideid ega süüa. Kellegi kaudu said nad lõpuks kontakti Zimpeto keskuse ja Heidi Bakeriga. Ta andis neile algul raha, siis võttis tööle. Sifa hakkas Zimpeto keskuses töögi abil õpetama.

Mõne aja pärast said nad Mosambiigi valitsuselt maad tingimusel, et nad aitavad sellega ümbritsevat kogukonda. Nõnda sai alguse Khongolet keskus. See oli tühi maa, nad alustasid puu all laste õpetamist.

Siis hakkasid misjonärid käima vabatahtlikena abis, said südamesse seda tööd toetada ning nüüdseks on 10 aastaga üles ehitatud vägi ilus keskus. Seal elab praegu kohepeal 27 last. Keskuse koolis käib 500 last neljas vahetuses. Esimene vahetus alustab kell 7 hommikul ja viimane vahetus lõpetab õhtul kell 22.30. ... Vaatasime seal keskusel veel ringi ja suundusime siis tagasi Zimpetosse ...

27.märts, laupäev

Tõusin hommikul kurvastusega, et nii vähe on veel aega jäänud siin. Tõeliselt kahju tunne tekkis. Kas see aeg on täitnud oma eesmärgi? Kell 10 läksime grupiga Maputo käsitöö turule. Tervelt 1 tund piina. Põhjus selles, et inimesed seal ei tea sõnade 'ei, aitäh!' tähendust. Nad käivad sulle järele nii kaua kuni sa neilt midagi ostad. Igatahes ostsin kaks T-särki ja ühe taldriku. Nad müüvad tõeliselt lahedaid asju, aga müüjate järelejätmatu pealekäimine väsitab tohutult. Tahaks karjuda neile, et laske mul rahus vaadata!

Pärast käisime veel ühes suurest ostukeskuses söömas. Tõeliselt hea oli astuda hoonesse, kus oli

konditsioneer. Mitmed meie gruppist nõustusid, et see linnareis tasus end ära juba selle hetkelise jaheduse pärast.

Pärastlõunal veetsin veel aega väikeste lastega ja hiljem suuremate tüdrukutega. Tegelikult on väga kahju, et alles nüüd kui mu aeg siin hakkab läbi saama, olen saanud tüdrukute grupiga parema kontakti. Ilmselt võtab neil rohkem aega, et avaneda ... Aga mina lähen juba kahe päeva pärast ... valus .. ja kurb!

28.märts, pühapäev

Viimane päev siin! Hommikul oli teenistus kell 10. See oli üsna emotsionaalne mu jaoks. Ülistus oli väga hea. Jälle palju tantsu. Palvetati kõigi külaliste eest, kes ära lähevad ja igaüks sai kingituseks capalana (suur rätik, mis keeratakse seelikuna ümber puusade). Lapsed jooksevad alati innuga külaliste eest palvetama. See on nii lahe! Olen sellel ajal siin saanud kogeda väga tulist laste palvet ja see on mind korduvalt pannud imestama. Vau!

Täna jutlustas üks naispastor. Ta rääkis hingehaavadeist ja tervenemisest. Kui me ei saa seestpidiselt terveks, siis me ei saa ka vaimulikult kasvada.

Üks teine sõnum, mille üks naine ühel teenistusel esile tõi, on mind samuti jäänud saatma. Ta ütles, et kui sa tahad jutlustada, siis alusta turuplatsilt .. ja need ei ole ainult sõnad, mida siin räägitakse, vaid seda järgitakse.

Peale teenistust sain veel koos mõnede armsate laste ja evangelist Aidaga pilti teha ja siis ootasime lõunat. Sel päeval oli söömas umbes 600 inimest, nii et söögi kätte saamine võttis üsna pikka aega. Seekord olid riisi lisandiks makaronid, kartulid ja porgandid kastmes. Päris hea oli!

Söögilauda istudes sattus mu lähedusse üks kohalik noormees Paul, kes hakkas minuga kohe agaralt jutustama. Ei, mitte ainult jutustama, vaid ka laulma. Päris huvitav, laulis mulle kõik oma lemmikud ülistuslaulud. Siis küsis mis nimi, kust olen pärit jne. Järgnev vestlus oli umbes taoline: -Kas sul on poeg? -Ei, mul pole poega! -Kui vana sa oled? -29 aastane. -29? Ja sul pole poega? Siis sa pead ikka kõvasti palvetama hakkama! -Kas poja pärast? Nii ei käi ju! Enne abielu, siis poeg! -No hästi, ma siis lähen homme, ostan omale kena ülikonna ja kingad, siis saab abielluda!

Ha-ha-haa! Loomulikult hakkas ta ise naerma ja ütles, et tegi nalja. No kena nali!

TÄHTPÄEVAD

ja ta on surnud kõikide eest, et elavad ei elaks enam enestele, vaid temale, kes on nende eest surnud ja üles äratatud..

2Ko 5:15

Mai

- 02. mai Kristi Sepp
- 03. mai Maire Truks
- 13. mai Keito Kaljulaid
- 13. mai Helle Piisk
- 15. mai Mailis Loik
- 19. mai Alois Laar
- 20. mai Marika Kivinen

SÜNDMUSED

- 02. MAI, pühapäev**
Kõnelevad Jaanus Ristimägi, Kalmer Koppel
- 09. MAI, pühapäev**
Kõneleb Alur Õunpuu. Issanda surma mälestamine
- 16. MAI, pühapäev**
Kõnelevad Aivar Arge, Vello Usin
- 23. MAI, pühapäev**
Kõnelevad Tiina Usin, Tõnu Usin
- 30. MAI, pühapäev**
Kõnelevad Külli Liiv, Tõnu Paju

07.05 – 08.05 Rahvusvaheline Piiblikool "ENERGIZE"

Pühapäeviti kursused "VAIMULIK KASVAMINE" 14.00–15.30

- 11.05. – K 12.05 koosolekud öhtul kell 19.00 külaliskõneleja Kalju Priilaid
- R 21.05. – ülistusõhtu kell 19.00
- Pühapäevakool: 02.05; 09.05; 16.05.
- Pühapäevakooli lõpupidu laup. 22.05, kell 12.00 kirikus

KASUTATUD RIIETE POOD

STILIKAS

E-R 09.00 - 19.00
L 10.00 - 14.00
Kihelkonna mnt. 3

EKNK Orissaare Kogudus

Kuivastu mnt 14, Orissaare

Pühapäev
Jumalateenistus kell 11

Esmaspäev
Palveosadus kell 19

Teisipäev
Naisteosadus kell 19
(Rita Laage kodus)

Neljapäev
Osadus kell 19

NELIKAARE KIRIKU TEGEVUS

Koosolekud toimuvad Kaare tn. 6, I korruse saalis

Jumalateenistus	igal pühapäeval	algus kell 11.00
Pühapäevakool	igal pühapäeval	algus kell 11.00
Osadusõhtu	igal teisipäeval	algus kell 19.00
Osadusgrupp	igal kolmapäeval	algus kell 19.00
Palvehommik	igal kolmapäeval	algus kell 10.00 (koos Issanda surma mälestamisega)
Vendade osadus	igal reedel	algus kell 18.00
Palveõhtu	igal reedel	algus kell 19.00
Noortekas	igal laupäeval	algus kell 18.00

- Pastori kõnetunnid toimuvad eelneval kokkuleppel. Alur Õunpuu 533 16153, alur.ounpuu@gmail.com
- Iga kuu teisel pühapäeval Issanda surma mälestamine
- Iga kuu kolmandal pühapäeval misjoniohver
- Igal pühapäeval avatud kohvik, müügil vaimulik kirjandus ja avatud raamatukogu.

Koguduse juhatus

Pastor: Alur Õunpuu.
Juhatuses esimees: Tõnu Usin.
Juhatusel liikmed: Vello Usin, Kalmer Koppel, Aivar Arge, Ain Vares

Ülistus: Aivar Arge, Kalmer Koppel, Virge Siirak, Karin Reisko

Lastetöö: Angela Koppel, Marvi Õunpuu, Sirli Kallas, Aave Aagver, Kristel Arge

Noortetöö: Tiina Usin, Liis Usin

Nelikaare teenistused

Pildiraadios pühapäeval 15.00
www.pereraadio.com
või igal ajal koguduse kodulehel
www.nelikaare.ee

Koguduse koduleht: www.nelikaare.ee

Valgus koidab õigele
ja rõõm neile, kes õiglased
südamelt! Ps. 97:11

27. 04. 2010
lahkus igavikku

Vambola Puujalg

Meie kallis vend
Kristuses

13.04.1935 – 27.04.2010

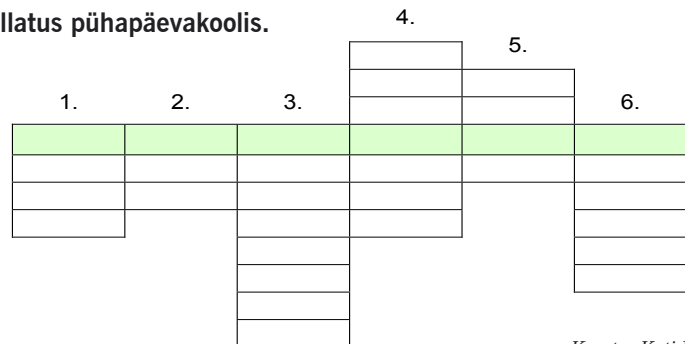

Toredat lahendamist ja sind ootab üllatus pühapäevakoolis.

• Jumala Sõna

Ülevalt alla:

1. Vaim
2. Jumal ...
3. Piibli viimane raamat
4. Torn
5. Prohvet
6. Psalmid ehk

Koostas: Kati Mäekallas

Eesti Kristliku Nelipühi Kiriku Kuresaare Koguduse kuukiri

Toimetused: Helle Piisk, Kalmer Koppel, Tiina Usin, Veljo Puujalg, Ain Vares
Info: tel. 507 0563, 520 3537
e-mail: ajakiri@nelikaare.ee

Trükk, küljendus:

Väljaandmist toetab: LOGOLIFE

Eesti Kristliku Nelipühi Kiriku Kuresaare Kogudus, Kaare tn. 6, Kuresaare, tel. +372 454 9479, 5331 6153
e-mail: info@nelikaare.ee
www.nelikaare.ee

a/a 221011046162 Hansapank

Koguduse sekretär: Helle Piisk
Tel. 507 0563, e-post: helle.leib@tt.ee

Nelikaare Kirik
EKNK Kuresaare Kogudus